

Lotte Kærså har i de sidste 20 år arbejdet med musikpædagogik, især for de 6–10 årige. Hun har undervist i folkeskolen og på privatskoler. Lotte Kærså er i sin musikpædagogik meget inspireret af de ideer Astrid Gøssel og Bernhard Christensen arbejdede udfra, men inddrager bl.a. også Piagets udviklingspsykologiske teorier. Lotte Kærså har lavet forskellige børneudsendelser i TV, filmen »Bevægelsesleg« i 1973 og udsendte i 1979 pladen »Jeg har set det selv«, hvortil der også er udgivet et sanghæfte.

– Du tager i din musikpædagogik udgangspunkt i børnenes egne udtryk og eget ståsted?

Mine ideer bygger på rolleleg og spontansang. Når børn synger spontansang, gør de brug af nogle sammensatte udtryksformer. De synger om det de foretager sig eller oplever, og tit understøttes sangen af rytmiske klap, lyd fra legetøj eller instrumenter. Udråbssangen er en anden form for spontansang, den er mere socialt betonet og forekommer i reglen når børn leger sammen. Det lille barn bruger spontansangen som redskab til erkendelse, herigennem træner det sprog og begreber.

Mine sange har et fast skema, men børnene får mulighed for at digte videre, lave melodien om og improvisere. Teksterne relaterer til deres hverdag, det er vigtigt at tage udgangspunkt i børnenes eget ståsted. På denne måde indbygges viden gennem sang og musik – en videreudvikling af spontansangen.

– Hvordan inddrager du bevægelserne?

Bevægelseslegen tager udgangspunkt i barnets motoriske udvikling. Det er også vigtigt at udvikle barnets kropsbevidsthed, bl.a. for at forebygge og korrigere en fejludvikling. Via musik- og bevægelsesleg kan man få fat i mange af de børn, der har problemer, få dem til at åbne sig og udtrykke sig sammen med de andre børn i gruppen. Det er min erfaring, at det, man opnår her, overføres til f.eks. redskabsfagene dansk og regning.

– Du vil gerne udvikle og styrke børnene bl.a. ved at give dem et sprog?

Gennem den rytmisk musikalske opdragelse prøver jeg at stimulere børnene sprogligt. De skal selv være medlevende og medskabende, derfor er de tekster og melodier, vi anvender så enkle at de kan digte videre på dem, og måske lægger op til at bruge kropssproget som igangsætter for samtaler eller dramatisering. Jeg tror, at man er politisk ved at give børnene noget de magter, noget de er trygge ved, nogle redskaber de kan bruge til at skærpe deres sanser med.

– Hvad er dine intentioner med pladen »Jeg har set det selv«?

Hensigten med disse sange – og danselege er at give børnene mulighed for medleven og medskaben på det rytmisk musikalske område. Det enkle tekst- og tonesprog, som børnene udfra deres forskellige forudsætninger kan synge og digte videre på, giver mulighed for at udvikle sanser, begreber og sprog. Samtidig inspirerer de til bevægelsesleg og rollespil. Pladen er tænkt som inspiration for pædagoger, lærere og forældre.

– Du siger, at du tager udgangspunkt i bl.a. de sociale forskelle, der er blandt børn, men hvordan kan man det når der ikke er nogle problemorienterede tekster på pladen?

Man kan godt lave sange der har et socialrealistisk indhold. Gør man det må teksterne være så børnene kan opfatte det, de synger om, der er jo tale om mindre børn. Mange politiske børnesange prøver at indbygge nogle begreber, som ligger mange begrebstrin over det, børnene kan fatte. Jeg vil gerne i

